

בְּגִין כִּדְ, כִּד חָמָא מֹשֶׁה לְסַמָּא"ל נְחִית לְסִיַּעָא
לְעַמְלֵק לְפִיכְךָ כַּאֲשֶׁר רָאָה מֹשֶׁה אֶת הַסָּמ, שִׁיּוּרְד לְסִיַּע וְלַעֲזוּר לַעֲמַלְק,

אָמַר מֹשֶׁה, וְדָאֵי הָאֵי נַעַר יְקוּם לְקַבְּלֵיהּ וְיִשְׁלוּט עָלֶיהּ
לְנַצְחָא לֵיהּ אָמַר מֹשֶׁה וְדָאֵי הַנֶּעֱר הַזֶּה שֶׁהוּא יְהוֹשֻׁעַ יַעֲמוּד לְנַגְדוֹ עֲלֵיו, לְנַצַּח

אוֹתוֹ, כִּי זֶה לַעֲוֹמַת זֶה עָשָׂה אֱלֻקִּים, וְיְהוֹשֻׁעַ יִכּוֹל לְהַכְנִיעַ אוֹתוֹ כִּי הוּא מַצַּד הַקְּדוּשָׁה
וּס"מ כְּנַגְדוֹ מַצַּד הַקְּלִי". מִיָּד, וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוֹשֻׁעַ בְּחַר לָנוּ

אֲנָשִׁים וַיָּצֵא הַלָּחֵם בְּעַמְלֵק, דִּילָךְ הָאֵי קָרְבָּא דְלַתְתָּא
הַיּוֹת וְשִׁלְךָ הִיא הַמִּלְחָמָה שֶׁל מֹשֶׁה, וְאַנָּא אֲזַדְרִי לְקָרְבָּא דְלַעֲיָלָא

וְאֲנִי אֲזַדְרִי לְמִלְחָמָה שֶׁל מַעְלָה. וּמֹשֶׁה בְּחַר לָנוּ אֲנָשִׁים, זְכָאִין בְּנֵי
זְכָאִין, דִּיתְחִזּוּן לְמַהְדָּ עַמְדָּ פִי צְדִיקִים בְּנֵי צְדִיקִים שְׂרָאוּיִים יְהִיו לְלַכַּת

עמך.

סוד מלחמת עמלק ע"י מט"ט ומרע"ה ואהרן וחור

ואומר רשב"י, בשעה שיצא יהושע למלחמה, התעורר הנער העליון מטטרו"ן
והתקין עצמו בכלי מלחמה עליונים שתיקנה לואי מוהשכינה הקדושה לנקום
נקם ברית שטימא את ישראל בקרי. וידי משה היו כבדים באורות דעשר
ספירות שהם עשר אנבעות ידיו, ושמו לו אבן לישוב עליה ולא כר היות שעם
ישראל היו בצער. ושואל הזוה"ק, אם יד משה היו מכובדים באורות ולא ממש
כבדות א"כ מדוע אהרן וחור תמכו בידיו. ומתריץ שאינו כפשוטו, אלא אהרן
הוא סוד החסד, וחור הנבורה, ומשה רבנו בתפארת, ונעשה עתה חג"ת שהוא
סוד האמונה, ואז נתעורר החג"ת והאמונה העליונה ונמשך משם ההצלה
לישראל.

הלימוד היומי

לע"נ מאיר מונסה בן רבקה ז"ל

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּשַׁעֲתָא דְנַפְיָא יְהוֹשֻׁעַ נַעַר א"ר שמעון
בשעה שיצא יהושע הנקרא נער למלחמה, **אַתְּעַר נַעַר דְלַעֲיָלָא**

נתעורר הנער העליון שהוא מטטרו"ן כי העליון מתעורר ע"י התחתון, **וְאַתְתַּתְקַן**

ונתקן מט"ט **בְּכַמָּה תִּיקוֹנֵינִי בְּכַמָּה זַיִינִי** [9] בכמה תיקונים ומעשים

ובכמה כלי מלחמה של מעלה לבטל החיצונים היונקים מן הקדושה, **דְאַתְקִינַת**

אור הרשב"י

למעלה הוא רוחני. וז"ש בכמה זיינין. וכמו שהיה יהושע משתמש במתגשם למטה בכח הרוחני הזה, כך משה רע"ה היה ממש מיחד השמות ומעורר כח החרב הקדוש היא מדת המלכות. ומגן הוא ענין ג' האבות. והקשת היא היסוד. והחיצים הם זריקת טיפות השפע. ומקלע באבני הקלע הוא סוד המלכות העולה עד אין תכלית. ובכח הרחמים האלו, מבטל הדין להפכם לרחמים. נמצא, משה רע"ה עשה מלחמתו למעלה בספירות העליונות, ויהושע עשה למטה, היינו, שהיה מעורר הכחות הרוחניים שהם ביצירה ונחשבים תחתונים בערך פעולת הספירות (ידיד נפש). "ובל קרני רשעים אנדע תרוממנה קרנות צדיק". קרן פ"י פינה, קצה, קח את הקרן של "רשעים" תמצא "מ"ר" ו"ר"ם" שהרשעים גם מלאי נסות ונאוה וכן "עמלק גימט" רם". ואז באותה שעה, תרוממנה קרנות צדיק" שהם ק"ץ, ללמד אותנו כי בשעה שתתרום קרן הצדיק ותגודע קרן הרשעים, אז יגיע זמן קץ הנאולה.

[9] בכמה זיינין; הענין הוא שלמעלה יש רומח והוא מצד רמ"ח ו' כח קדוש המבטל כח היצוני. וכן הרבות הוא כח קדוש מהחרב שהיא המלכות, שאף כח זה מבטל כח החיצוני. וכן הסוסים העליונים הם כחות קדושים והם סוסי אש והם פועלים למעלה ברוחניות. וענין הפעולה למעלה הוא לעורר את הכחות שבעולם היצירה והם יעוררו את הכחות שעליהם עד שתגיע ההתעוררות המתאימה לספירות שבאצילות, ושם ישנם השורשים לכל המציאות שיש למטה בגשמיות. אך כדי ליצור מציאות של נצחון נשמי למטה בגלל איזה סיבות, צריך קודם ליצור את השורשים האלה למעלה באצילות. וזה נעשה ע"י שמעוררים את הכחות הרוחניים, אם חרב אם סוסי אש וכיוצא בזה, כי החרב הוא רוחני, והרומח הוא רוחני, וכאשר ירד הענין למטה להתעבות בעוה"ז, יתעבה בצורת המשל או לחרב או לרומח או לסוס וכיוצא, כך יתלבש באותה צורה. והיינו מלאך ה' וחרבו שלופה בידו וכדומה. וכן רכב אש וסוסי אש אצל אלישע. והענין

לַיה אַמִּיָּה לְקַרְבָּא דָּא שְׂתִיקְנָה לוֹ אִימוֹ שְׁהִיא הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה לַמִּלְחָמָה
 זוּ, לְנִקְמָא נּוֹקְמָא דְבְרִית לְנִקּוּם נִקְמַת הַבְּרִית, שְׁחַתַךְ הַמַּיְלוֹת וּזְרָקַם כֻּלְפֵי
 מַעְלָה. וּבֵן אֲשֶׁר קָרַךְ מַלְשׁוֹן קָרִי שְׁהִיהָ מַחְטִיא אֶת עִם יִשְׂרָאֵל בְּקָרִי, וּז"ש "כֹּל הַנְּחֻשְׁלִים
 אַחֲרַיִךְ" "נְחֻשְׁלִים" אוֹתוֹת נַחַשׁ מִלְּחָה. וְהֵינּוּ דְבִתִּיב (וַיִּקְרָא כּו) חָרְב
 נּוֹקְמַת נְקָם בְּרִית שְׁהִיא הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה הַנִּקְרָאת חֶרֶב, וְדָא הוּא
 רְזָא דְבִתִּיב וְזֶה הוּא הַסּוּד שְׂכַתוּב, וַיַּחֲלֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת עַמְלֶק
 וְאֶת עַמּוֹ לְפִי חָרְב פִּי לְפִי חָרְב וְדָאִי בּוּדָאִי בַּכַּח הַשְׂכִּינָה,
 וְלֹא לְפּוּם רּוּמְחִין וְזֵינִין וְלֹא לְפִי כַח הַרּוּמַחִים וְכֻלֵּי זֵינִין הַגְּשְׁמִיִים,
 אֲלֵא בְּחָרְב וְדָאִי הָאִי הִיא דְאֶקְרִי אֵלֵא בַּחֲרַב הַרוּחַנִית בּוּדָאִי זּו
 הִיא שְׁנִקְרָאת חָרְב נּוֹקְמַת נְקָם בְּרִית דְהֵינּוּ בַּכַּח הַשְׂכִּינָה. וּמִשָּׁה
 אֶתְתַּקֵּן לְקַרְבָּא דְלַעִילָא וּמִשָּׁה רַבִּינוּ תִּיקֵן וְהַכִּין עַצְמוֹ לְקַרְב שֶׁל מַעְלָה
 בַּדַּעַת דְקִלִּי.

וַיְדִי מִשָּׁה כְּבָדִים פִּי כְּבָדִים מִמֶּשׁ הַזּוּה"ק מִפְּרַשׁ מַלְשׁוֹן כְּבוֹד
 כְּבָדִים בְּאוֹרוֹת, שְׁעַר אַצְבָּעוֹת יְדֵי רּוּמְזִים לַעֲשֶׂר סְפִירוֹת וְהֵם כְּבָדִים וּמְכּוּבָדִים
 בְּאוֹרוֹת עֲלִיוֹנִים, יְקִירִין, קְדִישִׁין, לָא אֶסְתְּאַבֵּן לְעֵלְמִין יְקָרוֹת
 וּמְכּוּבָדוֹת וְקְדוּשׁוֹת שְׁלֹא נִטְמָאוֹת לַעֲלָם. יְקִירִין דְאֶתְחַזּוֹן לְאַנְגְּחָא בְּהוּ
 קַרְבָּא דְלַעִילָא מְכּוּבָדוֹת שְׂרָאוֹיוֹת לַעֲשׂוֹת הַמִּלְחָמָה בָּהֶם, מִלְחָמָה שֶׁל מַעְלָה.
 וַיִּקְחוּ אֲבָן וַיִּשְׂימוּ תַחְתּוֹ וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וּמִדּוּעַ לֹא כָר וּכְסַת, אֵלֵא,
 בְּנִין דְיִשְׂרָאֵל שְׂרִיין בְּצַעְרָא, וַיְהִי עִמָּהוֹן בְּצַעְרִיהוֹן
 לְפִי שְׁעַם יִשְׂרָאֵל שְׂרוֹיִים בְּצַעַר, וְהִיהָ רּוּצָה לְהִיוֹת עִמָּהֶם בְּצַעַר.

וְאַהֲרֹן וְחֹרֵר תִּמְכּוּ בְיָדָיו, מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד, וַיְהִי יָדָיו אֱמוּנָה וְגו' עומדות וקיימות ברוממותן ובאמונתם ובתפילתם,

מֵאִי תִמְכּוּ בְיָדָיו פ"י הרי לא היו כבדות כפשוטו אלא מכובדות באורות, א"כ

בשביל מה צריך לתמוך בידיו. אֱמוּנָה. (אֱמוּנָה, מְהִימְנוּתָא וְדָאִי) ואמר כי סוד

האמונה. וְכִי עַל דְּאַהֲרֹן וְחֹרֵר תִּמְכּוּ לְיָדָיו, הָיוּ יָדָיו

אֱמוּנָה וכי בגלל שאהרן וחור תמכו בידיו, היו ידי משה עומדות באמונתם

ובתפילתם. אָלָא, מוֹשֶׁה כִּלָּא בְּחֻכְמָתָא עָבִיד מַה דְּעָבִיד

אלא משה רבינו הכל בחכמה עשה מה שעשה. אַהֲרֹן וְחֹרֵר, דָּא מְסֻטְרָא

דִּילֵיהּ, וְדָא מְסֻטְרָא דִּילֵיהּ אהרן וחור זה אהרן מצד שלו שהוא בחסד

עמד בימינו, וזה חור מצד שלו שהוא בגבורה בשמאלו כי גבורה גי' רי"ו כמס' חו"ר,

וְיָדָיו בְּאִמְצָעֵיהֶן וידיו של משה בת"ת באמצע, וְעַל דָּא ועל זה וַיְהִי

יָדָיו אֱמוּנָה מְהִימְנוּתָא שהם תיקנו מידת האמונה ועי"ז תהיה ישועה, כי

אמונה היא בחג"ת ועתה אהרן וחור ומשה תיקנו החג"ת שהיא האמונה. [א9] אַהֲרֹן

אור הרשב"י

האדם לדבר עבירה, ומקרר את האדם לדבר מצוה. וז"ש רש"י לשון קו"ר וחו"ם, ציננך והפשירך, ר"ל שציננך לדבר מצוה, והפשירך לדבר עבירה, כי כל אחד מאיתנו, העמלק הפרטי שלו עומד בעורף בדעת דקל"י, וכל ההחלטות דקדושה של האדם שרוצה להעבירם מן המוח ללב, עמלק מטיל בהם ספק, ומשלח אותם בחזרה אל המוח. וכמו שכתב רבינו שמשון מאוסטרפולי הי"ד בספר

[א9] עמלק גימט' ספ"ק. ותדע לך, שכל כוחו הוא, כדי להכניס באדם ספק באמונת ד' ובתורתו כמ"ש "ויהי ידיו אמונה", כי עיקר המלחמה בעמלק היא התחזקות באמונה, וראה רמז "המן אנג" גימט' אמונה, שנצחו אותם ע"י האמונה.

עמלק רוצה להטיל ספק באמונה ובהשגחה ולומר אשר הכל הוא רק מקרה ודרך הטבע, והוא עושה הפך של הקדושה, מחמם את

הלימוד היומי

לעי"נ מאיר מונסה בן רבקה ז"ל